

γίνεσθαι ἀήθεα καὶ μάλα λ υ γ ρ ά. Πρβλ. ἐχθρός, ὀλέθριος, δειλαιο.

**λύεσθαι** (τύπ. λύθεν, ἀντίθ. πήγνυσθαι). Διαλύομαι, be dissolved/be decomposed, Ἐμπεδοκλῆς 15.4 πρὶν δὲ πάγην τε βροτοὶ καὶ <ἐπεὶ> λ υ θ ε ν.

**λυμαίνεσθαι** 1. Βλάπτομαι/ζημιώνομαι, be harmed/suffer a loss, Δημόκριτος 177 οὔτε λόγος ἐσθλὸς φαύλην προῆξιν ἀμαυρίσκει οὔτε προῆξις ἀγαθὴ λόγον βλασφημίῃ λ υ μ α ί ν ε τ α ι 2. Βλάπτω/ζημιώνω, harm/cause damage, Δημόκριτος 245 οὐκ ἂν ἐκώλυνον οἱ νόμοι ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην, εἰ μὴ ἕτερος ἕτερον ἐ λ υ μ α ί ν ε τ ο.

**λυπεῖν** (συνών. ἀνιᾶν, ἀλγύνειν). Προκαλῶ πόνο/προξενῶ λύπη, bring on pain/cause sorrow, Διογένης 6.38 καὶ φαίνονται παρὰ τε τὴν σπληνίτιν καὶ τὴν ἥπατίτιν ἕτεραι ὀλίγον ἐλάττους, ἃς ἀποσχῶσιν ὅταν τι ὑπὸ τὸ δέρμα λ υ π ῇ Δημόκριτος 88 ὁ φθονέων ἐωυτὸν ὥς ἐχθρὸν λ υ π έ ε ι. || **λυπεῖσθαι** (συνών. ἀλγεῖν, ἀντίθ. ἡδεσθαι, χαίρειν). Θλίβομαι/στενοχωροῦμαι, grieve/be distressed, Δημόκριτος 231 εὐγνώμων ὁ μὴ λ υ π ε ό μ ε ν ο ς ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ χαίρων ἐφ' οἷσιν ἔχει.

**λύπη**. Λύπη/θλίψη, sorrow/grief, Δημόκριτος 235.5 τοῖσι πᾶσιν αἰ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαί τε καὶ δι' ὀλίγου γίνονται ... αἰ δὲ λ υ π α ι πολλαὶ 290 λ υ π η ν ἀδέσποτον ψυχῆς ναρκώσης λογισμῷ ἔκκρουε. || Δημόκριτος 276 ἐνορῶ γὰρ ἐν παίδων κτήσει πολλοὺς μὲν καὶ μεγάλους κινδύνους, πολλὰς δὲ λ υ π α ς, ὀλίγα δὲ τὰ εὐθηλέοντα καὶ ταῦτα λεπτά τε καὶ ἀσθενέα. Πρβλ. ἀδημοσύνη, ἀτεροπία.

**λύρα**. Λύρα, lyre, Ἡράκλειτος 51 παλίντροπος ἀρμονίη ὅκωσπερ τόξον καὶ λ υ ρ η ς Πυθαγόρειοι C 2 (DK I 463,2) Μουσῶν λ υ ρ α ν.

**λωφᾶν**. Ἀνακουφίζω, relieve/soothe, Ἐμπεδοκλῆς 145.2 τοιγάρτοι χαλεπῆσιν ἀλύοντες κακότησιν οὔποτε δειλαίων ἀχέων λ ω φ ή σ ε τ ε θυμόν.